

La nostra naturalesa

«Diuen que no valorem allò que tenim fins que ho perdem i, em pregunto, si amb la terra o l'aire ens passarà el mateix»

Fa dies que, malgrat reduir cada cop més els meus inputs d'actualitat, ja no puc esquivar l'allau de notícies sobre noves restriccions, limitacions en l'accés a la natura, el toc de queda, etc., i sento com se m'infla... la vena. Però l'eco d'allò positiu que ens va portar el confinament sobreviu en mi, fins i tot malgrat els articles (1 (<https://www.lavanguardia.com/local/barcelona/20200920/483573679460/los-hierbajos-colonizan-barcelona.html>) & 2 (<https://www.lavanguardia.com/participacion/cartas/20201012/483991111733/problema-hierbajos-barcelona-debate-dejades-falta-mantenimiento-suciedad.html>)) de *La Vanguardia* que qualificaven la flora autòctona i espontània de *hierbajos*. Llavors, un bon dia (o no) em trobo que han arrasat bona part dels jardins de Marcelino Menendez Pelayo, deixant sols unes mates pansides de romaní i espígol allà on abans hi havia blets, verdolaga, herba roquera... I peto. *Macagundeu* style(<https://www.naciodigital.cat/opinio/12803/macagundeu>) .

Collonavirus a banda (o no, per què no deixa d'accentuar les mancances i agreujar els problemes) es pot saber en quin coi de ciutat vivim, que prioritza el ciment al verd i ens/ l'expulsa dels nostres barris? S'inverteix pressupost, es donen subvencions i es gasten molts diners en vendre la moto (sobretot de cara a la galeria internacional), que som una metròpoli verda i sostenible, però sembrar o plantar en sòl públic, ni que sigui en els escocells, és il·legal? O transformar un solar ple de runa en un espai verd veïnal?

Quina mena de polítics tenim que s'omplen la boca i les xarxes amb conceptes i teories sobre el *rewilding*, la renaturalització i la importància de tenir cura de la biodiversitat (fauna & flora) urbana, (que fins si tot regala plantes als mercats!), però els seus subalterns es carreguen qualsevol verd que no sigui normatiu o estàndard i es consideri "mala herba"? Quin coi de lleis tenim que prohibeixen la tinença d'animals en condicions salubres i naturals (incloses les abelles!), com és el cas d'en Damià Gibernet a la seva masia familiar de Collserola (<https://www.naciodigital.cat/noticia/210497/ve-collserola-denuncia-prohibeixin-tenir-cabres-gallines-autoconsum>) , però no té cap inconvenient amb la proliferació de gossos i mascotes (o porcs en miniatura!) en plena ciutat, ni que omplin els carrers de tifes i pixats? Quin concepte de sostenibilitat i cura del medi ambient es fomenta des del govern, quan es permet que empreses com Ecoembes faci negoci a costa de l'esforç dels ciutadans (<https://es.greenpeace.org/es/en-profundidad/ecoembes-lo-reyes-del-greenwashing/>) , a qui se'ns responsabilitza/ culpa del reciclatge, per, a sobre, afegir-nos un altre impost (<https://www.aiguesdebarcelona.cat/es/web/guest/blog/portada/-/blogs/nous-conceptes-a-la-factura>) ?

Personalment, soc novella en el tema de l'activisme en pro del verd?

amb col·lectius com Salvem l'alzina (<https://www.salvemlalzina.org/>) , Eixarcolant (<https://eixarcolant.cat/>) o Eskocells (<https://twitter.com/eskocells>) entre d'altres?, i em consta que hi ha molta i molt bona gent que fa anys i panys que treballa en la defensa del patrimoni natural i la biodiversitat (<https://www.barcelona.cat/barcelonasostenible/ca/barcelona-sostenible/tags/page/manifest-del-grup-de-treball-del-verd-i-la-biodiversitat>) , amb coherència i el ferm convenciment de la seva importància vital. Però cal fer més. Més i millor. O més, millor i diferent. Tots. Cal que superem la queixa com a esport nacional i evitem caure en la trampa de la "burocràcia" o l'activisme de sofà. Ni una flor fa estiu, ni una fulla tardor; però sí moltes. Sumem forces. Reivindiquem el verd km0 i la biodiversitat domèstica en la quotidianitat. Aquí i ara, dia rere dia. Que hi ha o passa alguna cosa que no t'agrada? Queixa't, sí, però vés una mica més enllà, també: reclama allò que consideris just a qui en sigui (co)responsable i fes-hi alguna cosa? a la

pràctica. Reivindica el canvi. O, com deia Gandhi (postureig a banda) sigues-lo.

Diuen que no valorem allò que tenim fins que ho perdem; i, em pregunto, si amb la terra o l'aire ens passarà el mateix... Corre per les xarxes una imatge que ens recorda que els arbres no donen wifi, que si ho fessin en plantariem com a bojós i s'acabaria el problema de la desforestació? entre d'altres. Però és que, a part d'aportar l'oxigen que respirem, ens connecten amb la mateixa naturalesa. I tot arbre comença per una llavor, un brot, un matoll; igual que un adult va ser nadó, infant, primer. Per això, cada bri d'herba mereix el mateix respecte. Que un arbre. I que tu o que jo. Perquè també ells formen part de la nostra naturalesa. En el fons, ho saps. Totes ho sabem. La qüestió, és: què hi fem al respecte abans no sigui massa tard?